

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die de overtreding toedekt, zoekt liefde; maar die de zaak weder ophaalt, scheidt den voornaamsten vriend.

SPREUKEN 17 : 9.

No. 7.	1 April 1910.	15de Jaargang.
--------	---------------	----------------

KENMERKEN VAN DE EVANGELIE-BOODSCHAP

door Ouderl. J. M. SJOHDAHL, Redacteur van het *Deseret News*.

Toen het Christendom in de wereld werd ingevoerd, kwam het in aanraking met vele onderscheidene stelsels van godsdienst en wijsbegeerte. De Romeinen waren trotsch op hun militaire roem en de Grieken op hunne hoogere wijsheid. Onder de Joden heerschte er een Farizeesche geest, en de geheele natie was in partijen verdeeld. Zij droegen elkaar onderling haat toe en allen haatten de Romeinsche onderdrukkers en de geheele heidensche wereld in het algemeen. Het is met juistheid gezegd geworden, dat een leeraar, die slechts een gewoon mensch was, onder zulke omstandigheden een aanhanger van een bepaalde partij geworden zou zijn, of iedere sekte gevleid zou hebben door de fouten van de anderen ten toon te stellen, of hij zou getracht hebben, om de gunst van het volk te verwerven door hunne onderdrukkers te veroordeelen. Voorbeelden van dezen aard doen zich voor in onzen tijd in de „Christelijke” wereld, wanneer alle nadruk vaak geplaatst wordt op één beginsel ten koste van de rest. Maar Christus is die richting niet gevolgd. Hij stond op als een onafhankelijk Leeraar, bestraffende alle dwaling, veroordeelende alle sekten, en leerde toch beginselen die in strijd waren met de neigingen van het menschelijk hart. Vandaar heeft het Christendom vele kenmerken van zichzelf. In tegenstelling van een ledig stelsel van kerkelijke ceremoniën, leert het dat persoonlijke heiligheid de voorwaarde van eeuwig geluk is. Alle menschen worden op de zelfde wijze voor den rechterstoel van God gebracht. Zelfs zij die apostelen geweest zijn en wonderen verricht hebben,

zullen veroordeeld worden als zij werkers der ongerechtigheid zijn. Het zegt den mensch goed voor kwaad te vergelden, niet met een ieder „afrekening” houden; het onderwijst de menschen hunne vijanden lief te hebben, nederig en vergevengezind te zijn, hoedanigheden die de wijsgeeren als zwakheden in plaats van deugden beschouwden.

In de leeringen van het christendom wordt altijd over zonde gesproken, als zijnde een overtreding tegen God, een tegenstelling van het begrip dat onder de Grieksche wijsgeeren heerschte, die leerden, volgens Cicero, dat „de Godheid nimmer mishaaagd is, noch de menschen eenig leed doet”. (De Off. III : 28). God wordt overal gevonden in de natuur, in de geschiedenis en in openbaring; en met betrekking tot de menschelijke handelingen, die worden opgevolgd tot het uitgangspunt daarvan, in het menschelijk hart, en daar worden zij boos zijnde, veroordeeld. Het christendom is niet tevreden met het veroordeelen van zonde, wanneer die reeds begaan is, zooals met iedere menschelijke wet het geval is; maar het veroordeelt de gedachte, het gevoel, als die niet rein zijn, zodoende de wortel der zonde treffende.

Wij mogen wel met de godgeleerden uitroepen, wanneer wij die feiten juist verstaan: „Het moet gevoeld worden, dat de zedelijkheid van het Evangelie niet van de menschen is. Slechte menschen konden zulke waarheden niet geleerd hebben, en goede menschen zouden het volk niet bedrogen hebben!”

En wanneer wij deze groote waarheid toepassen op het onderwerp dat wij nu behandelen, dan komen wij tot hetzelfde besluit. De boodschap welke gebracht is door Joseph de profeet, zooals het christendom in zijn oorspronkelijke zuiverheid, heeft kenmerken van zichzelf, welke allen bewijzen dat zij uit God is.

Laat ons eerst overwegen het groote gewicht, dat deze boodschap aan geloof hecht. Terwijl de godgeleerden der wereld òf de voorrang geven aan de werken, zooals de Katholieken, of zooals de Protestanten, en aan geloof slechts een tweede plaats geven in hunne stelsels, komt er een jongeling en zegt: „Geloof is het eerste beginsel van geopenbaarde godsdienst, en het fundament van alle gerechtigheid.” Hij geeft aan geloof de juiste plaats als het begin van het nieuwe leven, het fundament van het gebouw. Waar heeft hij dat geleerd? Er is geen theologische school voor zoover als wij weten, die deze groote waarheid heeft ontdekt. Voor eeuwen zijn de menschen vermaand geworden zich eerst te bekeeren en dan te trachten, om te gelooven, en als het mogelijk zou zijn bekeering zonder geloof te beoefenen. Of de menschen werd geleerd goed te doen, als of werken zonder geloof verdienstelijk konden zijn. Niet alleen is geloof in de

juiste plaats gesteld geworden, maar de verklaring er van is volkomen in overeenstemming met vroegere openbaringen. Van geloof wordt gezegd, dat dit het eenige beginsel is waaruit gehoorzaamheid en succes kan voortkomen. Met betrekking tot God is geloof inderdaad een belijdenis onzer zwakheid en volkomen onbekwaamheid voor alles wat goed is; en toch is het almachtig met betrekking tot succes in alle dingen aan onze verhooring en verheerlijking verbonden. (Leer en Verb., Lezingen over Geloof.) Nu, waar heeft deze jeugdige profeet deze ontdekking gedaan welke in den Bijbel geleerd, maar niet door de wereld verstaan wordt? Wie heeft hem deze groote wijsgeerige waarheid bekend gemaakt? Wie anders dan God?

Noch is dit alles. In de boodschap door Joseph de profeet gebracht, wordt geloof geplaatst op de eenige zekere fundatie ooit gegeven: Het Woord van God — openbaring. Dit geschiedde in een tijd toen bijna een ieder dacht, dat openbaring tot het verleden behoorde. Geen godgeleerde in de geheele wereld heeft het groote geheim ontdekt, dat geloof gegrond moet zijn op een communicatie van God, niet alleen gegeven aan menschen die tot het verleden behooren, maar aan den persoon van wien verlangd wordt, dat hij zal gelooven. Laat een ieder in oprechtheid naar de ware oorzaak onderzoeken van de zwakheid van het geloof, zooals dat onder de menschen bestaat. Hoe dat het komt, dat niettegenstaande het krachtige prediken er zoo weinig geloof op aarde is? Het is om deze reden, dat van de menschen verlangd wordt, *alleen* te gelooven wat God vroeger heeft gezegd. Dit is de ware oorzaak. Wij zijn gevormd, dat wij niet door eenige wilskracht dezelfde belangstelling kunnen koesteren in hetgeen duizende jaren geleden plaats had, als wij doen in hetgeen nu plaats heeft; noch kunnen wij met dezelfde juistheid beseffen hetgeen met anderen plaats heeft, als datgene wat onmiddellijk op ons betrekking heeft. Het volgt hieruit, dat alles wat God vroeger geopenbaard heeft, betrekkelijk maar een lichte indruk veroorzaakt, en niet dat gevolg heeft, dat het hebben moest. Het geloof dat daardoor voortgebracht wordt, is zoo machteloos als geloof met eenige mogelijkheid zijn kan. Om dit voort te brengen zijn de predikers genoodzaakt de toevlucht te nemen tot alle soorten van gevoelige verhalen, tooneelen van dood en oorlog, droomen, enz., ja zelfs tot trommels en tamboerijnen. Leiders van opwekkings-samenkomsten kennen deze kunstmatige middelen en verkiezen die boven het eenvoudige verhaal van Hem die stierf op Golgotha — een bewijs van de geestelijke armoede der tegenwoordige stelsels. O, hoe is dit veranderd door de eenvoudige aankondiging: „God heeft gesproken.” Dit brengt

plotseling de geheele wereld en de geheele hel in beroering, en iets dat zeker is komt daaruit voort. Geloof of verdoemenis is daarvan het gevolg. Wat heeft den heiligen van vroeger dagen kracht gegeven, om alles voor hunne godsdienst te verduren? Wat gaf den proteet en zijne mede-martelaren de kracht om alle moeilijkheden en de dood onder de handen hunner vijanden te ondergaan? Deze zekerheid: God heeft gesproken. God heeft Zijn wil geopenbaard. Die zekerheid zal altijd door zulk een geloof gevolgd worden. Hoe heeft Joseph de profeet deze fundamentele waarheid ontdekt? Geen Katholiek, Luthersche, Episcopaal, Presbyteriaan, Methodist, noch Baptist was in een toestand om Joseph deze waarheid te leeren; niemand anders dan God.

Laat ons verder overwegen de groote waarheid met betrekking tot God, in deze laatste dagen geopenbaard. Terwijl de geheele wereld, voor zooverre de invloed van het christendom gevoeld wordt, weet hoe de woorden van het gebed opgezegd moeten worden, dat Jezus aan Zijn discipelen leerde: „Onze Vader die in de hemelen zijt”, zoo kunnen wij vragen, wie heeft de beteekenis van dit eene woord „Vader” in de volle beteekenis verstaan? Wij vragen iedere oprechte, geloovige ziel in de wereld, om zichzelf te onderzoeken en te zien of dit schoone gebed, voor de dagen van Joseph de profeet, van meer beteekenis was dan alleen een schoone figuurlijke uitdrukking. Of was er een enkele godgeleerde die verstond, dat God werkelijk is wat Hij ons leerde Hem te noemen, Vader? Als die er zijn, dan zijn wij er niet bekend mede. Maar hier komt een jongeling, niet in een school onderwezen, niet gevormd volgens eenig bestaand godsdienstig stelsel, en stelt voor onze oogen een onbegrensd gezicht van eeuwigheden die zijn voorbij gegaan en van eeuwigheden die nog zullen komen, door te verklaren dat God in werkelijkheid onze Vader is, dat wij Zijne kinderen zijn, en dat wij hier zijn voor zekere doeleinden, welke ons, wanneer zij vervuld zijn, terug zullen brengen in een eeuwig tehuis, in een omgeving van ware broeders en zusters. Zegt ons, o gij inwoners der aarde, kan deze heerlijke waarheid van iemand anders voortkomen dan van God?

Een andere bijzonderheid die deze boodschap kenmerkt, is de belangrijkheid die zij hecht aan gehoorzaamheid tot God. „Door het gebed uws geloofs zult gij Mijne wet ontvangen” (Leer en Verb. 41 : 3); „Niemand zal van het recht en de wetten Gods ontheven zijn” (107 : 84); „Doch, voorwaar zeg Ik u, de tijd komt dat gij geen koning noch heerscher zult hebben, want Ik zal uw Koning zijn en over u waken. Daarom, hoort Mijne stem en volgt Mij, en gij zult een vrij volk zijn, en gij zult geen andere

wetten dan de Mijne hebben wanneer Ik kom. want Ik ben uw Wetgever" (38 : 21—22). Had Joseph de profeet zijne inlichtingen van menschen ontvangen, dan zou hij een paus, bisschop, een synode of iets dergelijks aangesteld hebben, als de hoogste autoriteit in de Kerk; maar hij deed dit niet. Gehoorzaamheid aan God alleen wordt verlangd — een bewijs dat hij een boodschapper van God was.

Dit zal nog beter gewaardeerd worden, als overwogen wordt, dat, alhoewel gehoorzaamheid verlangd wordt, de vrijheid van den mensch toch volkomen bewaard blijft. Gehoorzaamheid wordt verlangd, maar niet uit vrees, niet uit dwang, maar uit vrije keuze. Als wij de geschiedenis der wereld overzien, dan zal het blijken, dat het steeds de grootste moeite voor de menschen geweest is, om de juiste middelweg te vinden in dit opzicht. Volken hebben hunne vrijheid gehad, maar het is niet mogelijk geweest deze zoo te regelen, dat er geen mogelijkheid was voor misbruiken, vrijheid is tot wetteloosheid overgegaan; het volk is het slachoffer geworden van ongetoomde volksleiders, die onder het masker van vaderlandsliefde, de massa hebben verleid en bestolen totdat het volk, vermoeid van hunne vrijheid, na zeer veel lijden, in opstand kwam en de macht in handen van enkele personen gaven, of zelfs in één, de kans liever hebbende, om één of een paar publieke afzeters te hebben, dan duizenden. Maar het is van kwaad tot erger vervallen. Wat eerst gedaan werd als een middel tegen roof en willekeur, dat werd later een vloek. Het ontwikkelde tot dwingelandij. Het volk moest mischien gedurende eeuwen lijden, maar ten slotte werd de verdrukking te groot, de last te zwaar, en stond het volk op en bracht de tirannen ten onder. Vrijheid werd weder gevestigd en vooruitgang nam weder een aanvang in de zelfde cirkelbaan. Die twee uitersten, even gevaarlijk, dwingelandij en willekeur, zijn altijd een oorzaak van moeite voor de menschen geweest. Nu, hier komt een jongeling, Joseph de profeet, die geen staatkunde gestudeerd heeft en geen geschiedenis, en die onderwijst ons een stelsel waardoor die twee uitersten, die beide gevaren worden vermeden, hoe te gehoorzamen zonder slaven te worden en tevens de grootste persoonlijke vrijheid te genieten, „de leer van onderlinge overeenstemming”, zonder ons in gevaar van willekeur te brengen. Als God dit niet aan den profeet geleerd heeft, wie heeft het dan gedaan? Wie was zijn leermeester?

Een andere bijzonderheid, niet minder duidelijk, wordt gevonden in hetgeen wij kunnen noemen de ceremoniën welke in deze laatste bedeeing worden waargenomen. Bijna de geheele wereld heeft de juiste manier van doopen verloren, en allen

hebben de ware beteekenis en het gebruik van die ceremonie vergeten. Een mensch die alleen menschelijke wijsheid tot zijne leiding bezit, zou onder zulke omstandigheden deze zaak misschien geheel onnoodig geacht hebben, als zijnde slechts een uitwendige vorm, of zou er weinig waarde aan gehecht hebben. Die twee neigingen worden overvloedig onder christelijke professors gevonden. Maar hier komt een jongeling en leert ons, niet alleen de juiste vorm van den doop (alhoewel dit de meest onbekende manier was), maar ook de ware beteekenis en het gebruik er van voor levenden en dooden.

Als wij beschouwen den doop, de leer der vergadering, de tempeldienst en al de ceremoniën door Joseph de profeet geopenbaard, als een godsdienst die Gode welgevallig is, dan moeten wij vragen: „Is het mogelijk, dat dit alles van menschen is? Is het mogelijk, dat een bedrieger zulke leeringen zou geleerd hebben, die bij het volk niet geliefd waren, die zoo weinig berekend zijn om het welgevallen der menschen te verwerven?” Wij denken van neen. Wanneer een mensch bedriegen wil, dan moet hij wegen bewandelen die bij het volk geliefd zijn, de ijdelheid van het volk strelen, aan hun bijgeloof toegeven en zichzelf vestigen op den grondslag van hun ongelooft. Verheven waarheid, waarheid onder de voeten vertreden, komt altijd van God.

Menschen die met de godsdienstige handelingen welke hier besproken zijn, bekend zijn geworden alleen door de voorstellingen daarvan gegeven door vijandige geschriften, waarin alles bespot wordt, kunnen natuurlijk niet het gewicht beseffen, dat daarin is opgesloten. Maar een ieder die bekend is, met deze ceremoniën den Heiligen der laatste Dagen eigen, en die verstaan dat hun eenig doel is. om het volk te leeren „Heiligheid voor den Heere” — een ieder die in aanmerking wil nemen, dat gelijksoortige middelen gebruikt werden onder de groote Mozaïsche bedeeing, om toen het volk dezelfde les te doen beseffen, „Heiligheid voor den Heere”, en een ieder die kan verstaan hoe wonderbaar deze ceremoniën in ieder opzicht geschikt zijn, om dit begrip in de harten te prenten, dat zonder heiligheid niemand God kan zien, die zal gevoelen in het overdenken van dit alles, dat hier in waarheid de wijsheid van God den mensch geopenbaard is. Geen ontleding echter kan dit onderwerp tot haar recht doen komen. Het moet gevoeld en beseft worden in de ondervinding van den mensch, om gewaardeerd te worden.

Tot besluit, zooals dit met de Schrift het geval is, begint de boodschap van Joseph den profeet met de erkenning onzer val, onze geheele verlorenheid; zij brengt de ziel in harmonie met

God en met zichzelf; zij verlicht en onderricht het geweten, verlevendigt en reinigt de gevoelens, maakt de natuurdrift aan de rede onderworpen, rede aan de liefde, en alles aan God. Zij verschaft voldoende middelen, om nooit gedroomd geluk te verkrijgen in werelden zonder einde. Vandaar moet het besluit zijn, dat de man die ons dit leerde, zelf een leerling van God geweest moet zijn.

Liahona.

VERSLAG DER ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

De Halfjaarlijksche Arnhemsche Conferentie werd op Zondag 28 Februari gehouden, onder leiding van Conferentie-President Jos. S. Bennion. De eerste vergadering begon ten 10 uur v. m. Nadat het avondmaal bediend was, sprak Conf. Pres. Jos. S. Bennion. Hij gaf getuigenis van het werk, en sprak over de eerste beginselen van het Evangelie. Conf. Pres. O. Olsen toonde aan, dat het noodig was den Heiligen Geest te bezitten om de dingen van God te verstaan. Ouderling G. B. Alexander gaf getuigenis van het werk van God en sprak over de Godheid. Daarna werden de autoriteiten der Kerk en der Zending voorgesteld en een verslag gegeven van de werkzaamheden welke gedurende de laatste zes maanden in de Arnhemsche Conferentie verricht waren. Nadat er een Quartet gezongen was, sprak ouderling J. C. Kidd aangaande de Goddelijke volmacht welke hersteld is geworden. Ouderling P. A. Clayton sprak over den val van Adam en het verlossingswerk van Christus. Ouderling B. Barton sprak over hedendaagsche openbaring en gaf getuigenis van het Evangelie. Ouderling J. H. Teeples was de laatste spreker, hij toonde aan welke zegeningen te genieten zijn door gehoorzaamheid aan het Evangelie.

Des avonds ten zeven uur werd de tweede vergadering gehouden.

Nadat een nieuw lid bevestigd was, sprak ouderling I. A. Jackson en toonde van den Bijbel aan, dat er een afval en herstelling van het Evangelie zou plaats hebben, en dat dit heeft plaats gehad. Daarna zong ouderling G. W. Keddington een Engelsche solo. Conf. Pres. S. R. Newton sprak over den Bijbel en de waarheden daarin vervat. Ouderling Theo. Korthals sprak over de schepping en de wijsheid van God. Hij gaf een sterk getuigenis van het werk des Heeren. Daarna zongen zestien zendelingen een lied. Zendings-President B. G. Thatcher was de laatste spreker. Hij toonde uit de geschiedenis aan, dat de beginselen van het Evangelie veranderd waren. Hij gaf den Heiligen den raad om den geest van het Evangelie te behouden.

Deze twee samenkomsten waren zeer goed bezocht, in het bijzonder de laatste, alwaar vele vreemdelingen aanwezig waren. De geest des Heeren was in ruime mate tegenwoordig.

Het werk in de Arnhemsche Conferentie gaat vooruit, en met de hulp van God zal de ernstige arbeid der zendelingen bekroond worden.

Een vergadering voor de zendelingen werd den volgenden dag gehouden. Nadat er een verslag van de werkzaamheden gegeven was, sprak Pres. B. G. Thatcher tot de zendelingen en spoorde hen aan om den tijd nuttig te besteden in den dienst des Heeren.

G. B. ALEXANDER, *Secr.*

CORRESPONDENTIE.

Broeder en zuster A. van Otten, woonachtig te Salt Lake City, Utah, zonden ons een uitvoerig schrijven, naar aanleiding van het overlijden van hun zoontje Gerrit. Zij getuigen daarin van de vrome begeerte die hun jeugdige zoon bezielde, om kennis op te doen van hoogere dingen en er een verlangen in hem was van deze aarde heen te gaan.

De ouders getuigen verder in dit voor hun zoo droevig verlies te berusten en verlangen voort te gaan in het Evangelie van Christus waarin zij zich verheugen en met hun geheele hart gelooven.

Zij wenschen langs dezen weg allen te danken die hen hebben bijgestaan in de dagen van beproeving en droefheid.

Broeder J. B. Bernards te Ogden City, Utah, woonachtig, vroeger te Amsterdam, schreef ons, ook namens zijne vrouw, een brief waarin hij zijn dankbaarheid uitdrukt, dat hij het Evangelie heeft aangenomen, hetwelk door de Heiligen der laatste Dagen wordt gepredikt, en dat hij, alhoewel oud zijnde, in Utah woonachtig is en het hem vergund is in den tempel voor zich en zijne afgestorvenen te arbeiden. Zijn eenigste begeerte is op dien weg voort te gaan en getrouw te blijven.

„De Ster” is hem steeds welkom en tot veel zegen en opbouw.

In 1886 werd hij lid der Kerk en woont reeds vele jaren in Utah.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
Wm. J. DE BRIJ.

EEN ERNSTIG WOORD.

Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage hetgeen door het lichaam geschiedt, naar dat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

II Kor. 5 : 10.

Onze lezers zullen het ons niet ten kwade duiden wanneer wij door middel van „De Ster” een ernstig woord tot hen spreken, daar het toch de roeping van ons tijdschrift is de ernstige zaken van het leven, tijdelijk en eeuwig, te behandelen.

Welnu, waarde lezers, de tekst hier boven aangehaald zegt duidelijk, dat wij allen eenmaal voor den rechterstoel van Christus zullen staan en volgens onze daden geoordeeld zullen worden. Stelt uzelfven eens die gewichtige gebeurtenis voor, dat gij daar staat voor dien grooten Rechter en uit Zijne handen ontvangt naar „hetgeen door het lichaam geschied is, hetzij goed, hetzij kwaad”. Overziet uw leven eens en beschouwt uwe daden en vraagt uzelfven eens af, welk oordeel zal mij treffen? Menschelijke roem of eer, roepingen en betrekkingen in Kerk of maatschappij zullen ons dan niets baten, het zullen feiten zijn die dan zullen spreken, onze daden, hetzij goed of kwaad.

Er zal dan van geen terugkeeren, geen overdoen meer sprake zijn; onze verontschuldigungen, vaak zoo goed in eigen oogen, zullen dan weinig baten; praten over het verleden of de toekomst zal niets te beteekenen hebben; kortom, wij zullen dan gekend worden zooals wij in waarheid zijn. Het masker dat zooveel nu bedekt, is dan weggenomen, en de rechtvaardige Rechter zal dan al onze daden, hetzij goed of kwaad, in aanmerking nemen. Dit is geen droom, geen zinsbegoocheling, maar een werkelijkheid. O, waarde lezers, wat zal ons oordeel zijn?

De apostel Paulus welke de aangehaalde tekst in zijn zendbrief „aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, met al de heiligen, die in geheel Acháje zijn”, neerschreef, beseftte het gewicht van die gebeurtenis volkomen en zegt daarom in vers 9 van hetzelfde hoofdstuk het volgende: „Daarom zijn wij ook zeer begeerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn”.

Welnu, lezers, is uw handel en wandel zoo, dat die Hem — Jezus — welbehagelijk zijn? Is Hij, die straks uw Rechter zijn zal, met uwe daden te vreden? Voorwaar, het is een ernstige vraag, die wel overwogen moet worden. Is de begeerte waarover Paulus spreekt in het aangehaalde vers, ook uw begeerte? Zoo ja, dan zal uit uwe daden blijken en uw begeerte in uw handel en wandel openbaar worden.

Gij lezers die niet tot de Kerk van Christus behoort, is uw begeerte om Hem welbehagelijk te zijn? Zoo, ja, dan is de ernstige tot u gerichte vraag, wat zult gij met de boodschap doen die van tijd tot tijd door middel van „De Ster” tot u gebracht wordt, dat God van den hemel gesproken heeft, dat Zijn Kerk weder is opgericht en de woorden der door God aangestelde dienstknechten zijn tot u: Bekeert u van uwe zonden en laat u doopen en uwe zonden afwassen, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen. Het licht is tot u gekomen en als gij daarin niet wilt wandelen dan zal uw plaats in het rijk der duisternis zijn. Het ernstige woord tot u is, dat gij moet denken, om dat gewichtige oogenblik, dat zeker zal komen, wanneer gij voor den rechterstoel des Heeren zult staan, om volgens uwe daden geoordeeld te worden. Gij zijt nog in het heden der genade, maakt het een ernstige zaak met de zaligheid uwer zielen.

En gij leden der Kerk welke in Nederland woonachtig zijt, is het uw begeerte om Hem welbehagelijk te zijn? Zoo ja, leeft dan volgens het Evangelie hetwelk door u is aangenomen. Legt af alle leugen, bedrog en ongerechtigheid. Tracht betere mannen en vrouwen te worden, betere burgers der maatschappij. Streeft naar edele en verheven dingen. Mannen en vrouwen hebt elkander lief, draagt elkanders zwakheden en helpt elkander op den moeilijken weg des levens, leeft voor elkaar en voor de kinderen die u toevertrouwd zijn door den Heere, en weest door woord en daad een voorbeeld. Bedenkt dat de oogen van de leden der Kerk en van de wereld op u gericht zijn, en dat de mogelijkheid bestaat, dat zwakke leden der Kerk door uw verkeerde daden afvallig zullen worden, of dat menschen buiten de Kerk door uw verkeerde handelingen geen verder onderzoek naar het Evangelie willen instellen. Als gij straks voor den rechterstoel des Heeren zult staan en uwe verkeerde daden zullen dan voor uw oogen gesteld worden, en de zielen die daardoor van het Evangelie afgehouden zijn zullen den vinger tot u opheffen en uitroepen, dat uw verkeerde daden oorzaak geweest zijn, dat zij den weg des levens hebben verlaten of die niet hebben betreden, o, hoe zult gij dan gevoelen? Daarom is het ernstige woord tot u gericht: Bekeert u indien er een schadelijke weg in u is en

tracht welgevallig voor den Heere te leven; bedenkt dat gij naar uwe daden geoordeeld zult worden en de Heere van u verlangt, dat gij het zout der aarde zult zijn, dat gij als voorbeelden voor uwe medemenschen zult leven. Weest tevreden in de plaats en de roeping waarin gij geplaatst zijt en helpt met alle krachten dit werk voort te rollen in dit land.

En gij lezers van „De Ster” in Amerika, ook tot u willen wij een ernstig woord spreken. De Heere heeft u naar Zion gebracht en rijkelijk gezegend. Vergeet Zijne weldaden niet, maar wilt die waardeeren. Laat de vele zegeningen die gij in Zion geniet u niet verhinderen, om het werk te doen waartoe gij uw vaderland hebt verlaten, om meer van de wegen des Heeren te leeren en in Zijne paden te wandelen. Gaat naar den Tempel, naar het huis des Heeren, en werkt daar voor uzelf en uwe dooden. Laat uw leven in de toppen der bergen den Heere welbehagelijk zijn. Hetgeen wij tot de leden der Kerk in Nederland zeiden, dat zeggen wij ook tot u, maar wij willen daar nog iets aan toevoegen: Hebt gij in uw vaderland niets meer te vereffenen? Hebt gij geen beloften gemaakt die door u nog niet vervuld zijn, hebt gij in uw oud vaderland niet met sommige personen wat te verrekenen? Denkt eens even na, of er in Nederland of elders, geen menschen zijn die in u teleurgesteld zijn, waar tegenover gij schuldig staat, die u misschien straks voor den rechterstoel des Heeren zullen aanklagen en bewijzen zullen leveren, dat uw handel en wandel den Heere niet behagelijk is geweest. Bedenkt dat alhoewel gij ver van uw vaderland verwijderd zijt, men u daar niet vergeten is en uwe daden, in het verleden of nu verricht, ook invloed ten goede of ten kwade uitoefenen. Het ernstige woord tot u is, dat ook gij in den dag der dagen voor den rechterstoel zult staan en naar uwe daden geoordeeld zult worden. Bedenkt dat men hier in Nederland recht heeft veel zeer veel van u te verwachten, weest voorzichtig uwe landgenooten niet in hunne verwachtingen te leur te stellen.

Er zijn in Utah alleen een paar honderd Nederlanders die dit tijdschrift lezen. O, welk een groote hoeveelheid goede daden kunnen door u verricht worden, maar ook hoeveel kwaad kan door u geschieden. Bedenkt dat gij eenmaal voor dit alles in het gericht zult moeten komen. De leden der Kerk en de zendingen hebben in uw vaderland met vele moeilijkheden te kampen, wilt dit niet vergeten, en wilt helpen om hun leven en arbeid te verlichten. Veel kan door u daartoe gedaan worden, door het schrijven van brieven, door het gedenken uwer medearbeiders en zusters in het Evangelie, door het houden uwer beloften, door welbehagelijk voor den Heere te leven.

Lezers van „De Ster” vergeet niet, dat uw oordeel volgens uwe daden zijn zal, slaat daarom uw hand aan de ploeg en neemt deze ernstige woorden ter harte want wij hebben uw welzijn en het welzijn van het werk des Heeren op het oog.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Sedert eenige weken zijn de zendelingen C. M. Clawson en Geo. M. Farrer te Enschede werkzaam, zij verspreiden veel lectuur en hadden met verschillende personen Evangelie-gesprekken. Zij die familie of vrienden aldaar hebben, worden verzocht de namen en adressen aan de zendelingen op te geven. Hun adres is: Zuideshagen 76, Enschede.

Volgens het verslag der Zusters-Hulpvereniging van de Rotterdamsche vertakking, is door die vereeniging gedurende het jaar 1909 zeer veel goed gedaan. Er werden 120 stuks gemaakte kleedingstukken, 10 dozijn eieren, 4½ knot sajet en eenige kruidenierswaren uitgereikt; verder werd in enkele gevallen van ziekte huishoudelijke hulp verschaft en met het Kerstfeest werd er onder verschillende minder gegoede gezinnen 90 kilo aardappelen, 48 pond groenten en 45 pond rundvleesch uitgedeeld.

Wij zien hier duidelijk de macht van het kleine geopenbaard en dit verslag zou een aansporing zijn voor anderen, opdat dit jaar nog meer gedaan kan worden voor hen die niet zoo ruim voorzien zijn van de benodigdheden des levens.

DE ZENDING IN ANDERE LANDEN.

Volgens het statistiek verslag der Zending van de Zuidelijke Staten van Amerika, voor de twaalf maanden, eindigende 31 December 1909, zijn er in die Zending gedurende dat jaar 987 personen gedoopt, werden er 171946 Evangelie-gesprekken gehouden, 403460 traktaten en 41331 boeken uitgegeven.

ONTSLAGEN.

Ouderling Peter A. Clayton is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Hij kwam te Rotterdam aan op 16 Juli 1907, en heeft sedert dien tijd in de Arnheemsche-, Amsterdamsche-, Rotterdamsche-, Groningsche- en wederom in de Rotterdamsche Conferentie gearbeid.

UIT UTAH'S HOOFDSTAD.

„Bestaat er mensch, zoo dood van hart,
Die nimmermeer bewogen werd
Door 't denkbeeld: VADERLAND?
Die nooit een stil genoeg smaakte,
Als hij gekeerd van 't vreemde strand,
Zijn eigen erfgrond weer genaakte?”

WALTER SCOTT.
(Vertaling van N. BEETS)

De schrijfster van het navolgende woont bijna drie jaren in Utah, de vergaderplaats van de Heiligen der laatste Dagen, hun „Zion”. Ik ben eene Hollandsche die mijn geboortegrond liefheb. Toch heb ik uit eigen vrije verkiezing mij in het „Mormonenland” gevestigd.

Onlangs in het pas verstreken najaar, heb ik enkele maanden bij familie en vrienden in Nederland doorgebracht.

Het was mij een groot genoeg, de zoo bekende gezichten en plekjes weer te zien. Er is maar één Holland! Toch was mijn vreugde niet onvermengd. Want wellicht deed nog nimmer de laster zoo goed haar onedel werk als toen omtrent het „Mormonisme”.

Het „Mormonisme” voor mij reeds vele jaren het werk en de Kerk des Heeren; het „Mormonisme”, niet alleen mij dierbaar, maar honderden en duizenden menschen van allerlei natiën.

Naar de berichten luiden is de „storm” die zooveel pennen, tongen en gemoederen in beweging bracht, nu aan het bedaren, schijnbaar overgewaaid zelfs. De Kerk heeft geen letsel bekomen. Integendeel heeft de Evangelie-prediking beter vordering gemaakt dan op de gewone wijze waarschijnlijk geschied zou zijn. En het kon niet anders. Bekendheid, openbaarmaking van onze boodschap is juist wat we wenschen. Waar echter volk en boodschap in een verkeerd daglicht gesteld worden, verzetten wij ons, en dat met recht! Vandaar ook dit mijn schrijven. In de hoop dat het iets goed moge doen, ook nu nog in dit late uur — na den storm — wordt het ingezonden.

Als het niet zulke grove beschuldigingen waren, zou men haast lachen over die aantijgingen van blanke slavinnenhandel en dergelijke. Alle vrouwen in Utah weten hoe ongerijmd en valsch die betichtingen zijn. Alle Mormoonsche vrouwen en meisjes weten, dat juist hun weersproken kerkleer de verhevenste denkbeelden bevat, omtrent de vrouw en hare heilige roeping. Dat zedeloosheid een der grootste vergrijpen is tegen die leer. Dat het moederschap een der liefelijkste idealen is der Mormoonsche vrouw.

Waar wordt geleerd als bij de Mormonen, dat de verhoudingen van man en vrouw, van ouders en kinderen voort zullen duren, ook ná dit leven. Waar hoopt men op en streeft men naar een eeuwig volmaakt familieleven, als bij de „Mormonen”? Waar bestaat het denkbeeld van een Hemelsche Moeder te hebben zoowel als een Hemelsche Vader?

Omdat zij deze en andere heerlijke waarheden in het „Mormonisme” aantreffen, sluiten zoovelen zich bij de kerk aan, en trekken een goed aantal ieder jaar naar Utah.

Verdachtmakend is de bewering, dat alleen jonge meisjes zouden emigreeren. Waarom raadplegen onze beschuldigers niet de pasagierslijsten der Oceanbooten? Deden zij dit, dan zou blijken, dat de „Mormoonsche” emigranten personen zijn van elken leeftijd, en van beiderlei sekse en het meest uit gezinnen bestaan. De Hollanders die naar Utah gekomen zijn, zijn over 't algemeen maatschappelijk in beteren doen, als in hun oude Vaderland, waar velen van de werkeloosheid hebben te lijden gehad.

Utah is niet ommuurd. Het Rotsgebergte is niet ondoordringbaar. Duizenden toeristen bezoeken jaarlijks Salt Lake City. Het postwezen hier werkt even goed als elders.

Het land is betrekkelijk nog nieuw, maar doet in vele opzichten niet onder voor menig ouder gewest.

Salt Lake City, mijne woonstad, is eene bloeiende plaats, waar men voortdurend verbeteringen kan waarnemen.

De Hollanders, ongeveer 400 in getal, ziet men in allerlei eerzame betrekkingen hun brood verdienen en streven naar vooruitgang. Het Vaderland met wat hun lief was is niet uit de harten verdwenen, maar met vertrouwen durf ik spreken, althans uit naam van de meesten, dat zij hun tegenwoordigen toestand, niet zouden willen ruilen, met dien van vroeger.

Wat mijzelf betreft: Holland is mij dierbaar, maar Utah is mij dierbaarder. Met vreugde zag ik Nederland terug, maar met grooter vreugde betrad ik andermaal Zion's grond. De leer en het streven van de Heiligen der laatste Dagen zijn edel en menschwaardig in den hoogsten graad. Dit is mijn bevinding na jarenlange waarneming in Holland en in Utah.

SALT LAKE CITY, UTAH, 24 Jan. 1910.

ELISABETH J. KOOIJMAN.

„De storm” waarover in dit stukje gesproken wordt is naar het schijnt tot bedaren gekomen; en waar het wel wat laat is, zoo plaatsen wij dit artikel daar wij om hetzelfde gevraagd hebben toen zuster Kooijman in Nederland was. Wij zullen geen artikelen meer over deze naar het schijnt overgedreven storm meer plaatsen, tenzij omstandigheden dit noodig zullen maken. Wij verzoeken daarom ons geen copie meer over deze zaak toe te zenden.

REDACTIE.

JOHANNES DE DOOPER.

Aangezien onlangs eenige vragen gedaan werden over Matt. 11 : 11, zoo laten wij hier volgen wat in „De Ster” van 15 Jan. 1903 daarover werd geschreven :

Vraag : Wat is de beteekenis van de uitdrukking van Jezus: „Voorwaar zegge ik u, onder degenen die van vrouwen geboren zijn is niemand opgestaan meerder dan Johannes de Dooper; doch die de minste is in het Koninkrijk der hemelen, is meerder dan hij.”

Antwoord : Het kon niet geweest zijn vanwege de wonderen die Johannes verricht heeft, want hij deed geene wonderen; doch het was -- ten eerste: Omdat hij met eene Goddelijke zending toebetrouwd was om den weg te bereiden voor het aangezicht des Heeren. Wie is er ooit met eene dusdanige zending te voren of later belast geworden? Niet één. Ten tweede: Hem werd toebetrouwd en het werd van zijne handen vereischt, om den Zoon des Menschen te doopen. Wie heeft dat ooit gedaan? Wie heeft ooit den Zoon van God in de wateren des doops geleid, de Heiligen Geest op Hem zien nederdalen in het teeken van een duif? Niemand. Ten derde: Johannes was destijds de eenigste wettelijke ambtenaar die de sleutelen der macht op dit aardrijk bezat. De sleutelen, het Koninkrijk, de macht, de heerlijkheid, waren van de Joden geweken; en Johannes, de zoon van Zacharias, door de zalving en verordineering des hemels, hield de sleutelen der macht te dien tijde. Zoover als het laatste gedeelte van het vers betreft, de Profeet Joseph Smith verklaart, dat het betrekking had op Christus zelve. Dat wil zeggen, Hij die „veracht en verworpen werd onder de menschen”, en beschouwd werd als de „minste in het Koninkrijk des Hemels”, was inderdaad grooter dan Johannes, niettegenstaande Johannes onder de grootste van de profeten gerekend was. COMPENDIUM.

Verder verscheen in „De Ster” van 15 Juli 1903 het volgende:
AUTORITEIT VAN JOHANNES DE DOOPER.

Vraag : Vanwaar kreeg Johannes de Dooper zijn autoriteit om te doopen?

Antwoord : „Het woord des Heeren kwam tot Johannes, den zoon van Zacharias, in de woestijn.” (Lukas 3 : 2.)

„Ziet, ik [God] zend mijnen engel voor uw aangezicht, die uwen weg voor u heen bereiden zal.” (Mark. 1 : 2.)

„Deze is het, van welken geschreven is: Ziet, Ik zende mijnen engel voor uw aangezicht, die uwen weg voor u heen bereiden zal.” (Lukas 7 : 27. Jezus van Johannes sprekende.)

„Want hij [Johannes] werd gedoopt terwijl hij nog in zijne kindsheid was, en werd door den engel Gods tot deze macht verordineerd ten tijde, dat hij acht dagen oud was, om het koninkrijk der Joden omver te werpen, en den weg des Heeren recht te maken voor het aangezicht zijns volks, om hen te bereiden voor de komst des Heeren.” (Leer en Verb. Afdeeling 84 : 28.)

„Johannes [ten tijde van Christus] was de eenige legale administrateur, de sleutelen der macht houdende, die op aarde was. De sleutelen van het koninkrijk, de macht, de heerlijkheid waren van de Joden geweken; en Johannes, de zoon van Zacharias, hield, door de zalving en het besluit des hemels, de sleutelen der macht te dien tijde.” (Compendium, Gems, blz. 277.)

Impr. Era.

OVERLEDEN.

VAN DER WAARD. — Te Dordrecht is op 14 Maart overleden zuster Geerdina van der Waard, dochter van Br. en Zr. G. van der Waard. Zij werd geboren te Dordrecht op 25 December 1893, ingezegend op 13 Januari 1894 door ouderling W. J. De Brij, gedoopt op 2 Maart 1906 door ouderling L. G. Hardij Jr. en door hem bevestigd.

GROTEPAS. — Te Rotterdam is op 22 Maart overleden Aaltje Grotepas, dochtertje van Br. en Zr. L. Grotepas. Zij werd geboren op 2 Mei 1909 te Rotterdam en ingezegend door ouderling I. A. Jackson.

VAN OTTEN. — Te Salt Lake City, Utah, is op 4 Maart overleden Gerrit Pieter van Otten, zoon van Br. en Zr. A van Otten. Hij werd geboren op 20 Februari 1903 te Rotterdam, Nederland en ingezegend door ouderling U. Uffens.

INHOUD.

Kenmerken van de Evangelie-Boodschap Blz. 97 Verslag der Arnhemsche Conferentie „ 103 Correspondentie „ 104 Een ernstig woord „ 105	In ons eigen Zendingsveld Blz. 108 De Zending in andere landen „ 108 Ontslagen „ 108 Uit Utah's hoofdstad „ 109 Johannes de Dooper „ 111 Overleden „ 112
--	---

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50. Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.